

Året 1937 fanns bara tre ungdomar kvar i Askhult: Åke (17), Sune (14) och Asta (12) med sitt sista år i skolan. Olga (31) hade gift in sig i gården Ryd invid Långås med Olof Johansson (1903), John (28) arbetade med möbler och konstsnickeri i Falkenberg efter skolning på Hantverksinstitutet i Stockholm, Robert (24) hade efter lantmannaskola och folkhögskola fått tjänst i Varberg inom lantbruksförvaltning och hade sedermera anställning vid Posten, Gustav var skraddarlärling i Horred (mellan Varberg och Borås) och Sven-Olof (19) gick andra året på Katrinebergs Folkhögskola. Gamle Bengt August var bortgången. Hela den gamla gården hade fått en annorlunda och stillsam karaktär.

In 1937 only three children lived at Askhult: Åke (17), Sune (14) and Asta (12) who was in her final school year. Olga (31) had married Olof Johansson (1903). John worked with furniture and cabinet making in Falkenberg after having studied at the Institute of Crafts in Stockholm. Robert (24) had got a job in Varberg with the Administration of Farms. He then worked for the Royal Swedish Post Office. Gustav (21) was apprenticed as a tailor in Horred (between Varberg and Borås) and Sven-Olof (19) was in his second year at Katrineberg Folk High School close to Falkenberg. Bengt August was gone. The whole old farm had become very different and silent.

Vid värnpliktsmönstringen behövde bara en tvilling göra värnplikt och det blev Gunnar. Men under tiden för den blev han sjuk: lungsäcksinflammation med övergång till TBC. Sjukhus och sanatorium. Då hände det fruktansvärda som inte fick hända. När alla samlats på julaftonen kom plötsligt ett bud på telefon: "Gunnar är död!". Allt ljus slocknande och alla julstjärnor föll.

When they were drafted for their military service only one twin had to go and that was Gunnar. During his service he fell ill and got TB and was transferred to hospital. Then on Christmas Eve 1937 something happened that should not have happened. Everybody was at home when a telephone call told them that Gun-

nar was dead. All the lights and happiness just vanished.

Vid begravningen på nyårsaftonen var kyrkan fylld av traktens ungdomar som ville delta i sorgen och visa aktning för den sjukdom och död som hade ryckt bort så många kamrater under 1930-talet.

At the funeral on New Year's Eve the church was full of young people who wanted to take part in the service. TB had killed so many of their friends in the 1930s.

Det blev många tunga år för Amanda Josefina och Nils Severin, men kanske mest för Asta som fick sina tonår och tidiga ungdomsår offrade för att hjälpa och stödja dem. Hon blev den som kom att göra den finaste karriären, nämligen den att osjälviskt ägna sig åt "de nära tingen", att ta hand om föräldrarna.

Many hard years followed for Amanda Josefina and Nils Severin but maybe even harder for Asta, who sacrificed her teens and early years of her twenties to help and support them. She made the finest career of all her family: very unselfishly she took care of her parents, even after she had her own family.

Så blev det åter ett krig med all den oro som ett sådant innebar.